

[Kim Behnke]

CD, der jo ellers brugte en stor del af sit landsmøde på at understrege, at hele verden skal være velkommen - måske ikke alle 5 milliarder, måske ikke 4 milliarder, men i hvert fald 3-4 millioner mennesker kunne vi forstå af CD's landsmøde skal være velkomne til at slå sig ned i Danmark.

Det er et synspunkt, og ytringsfriheden tillader selvfølgelig, at man har dette synspunkt. Men i stedet for at bruge sin tale på at klandre Fremskridtspartiet for at bruge vores ytringsfrihed, synes jeg da, at CD's ordfører skulle have delagtiggjort befolkningen i, at man altså på den måde mener, at milliarderne skal føse ud af de danske skatteyderes lommer.

Kristeligt Folkeparti havde travlt med at irritere sig over, at Tinget nu skal bruge tid på dette her. Jeg skal minde Kristeligt Folkeparti om, at den er tale om en sag i adskillige hundrede millioner kroner-klassen. Tidligere har Folketinget - og med Fremskridtspartiets fulde deltagelse - medvirket, når Kristeligt Folkeparti har haft et ønske om, at landets menighedshuse skulle slippe for at betale ejendoms-skat, samt andre ønsker, den for Kristeligt Folkeparti er relevant. Men vi går da aldrig på talerstolen og siger, at det er spild af tid. En del af demokratiet er da, at man tillader, at alle synspunkter bliver repræsenteret.

Så mente Kristeligt Folkeparti eller hr. Lysholm Christensen at der er tale om at bære ved til bålet med det farlige fremmedhad. Jeg vil fortsat fastholde, at de, der bærer ved til bålet er dem, der nægter at gribe ind, når man ude i en borte landsby kan være vidne til, at beboerne på et flygtningecenter dagligt opfatter den lokale brugs som et tagselvbord, og at konsekvensen, når de pågældende bliver på grebet, er, at de får en løftet pegfinger af politiet med besked om, at deres adfærd er lidt uheldig. Hvis I skal bo i Danmark, bliver I nødt til at opføre jer pænere. Andengang, det sker, bliver de fremstillet for en dommer, som med en løftet pegfinger siger: Dette her går altså ikke. Tredje gang får de måske en bøde på 100 kr. - og fjerde gang og femte gang osv. og til sidst havner de så seks år efter i Folketingets Indfødsretsudvalg, hvor man i min sandten bevilger de pågældende indfødsret.

De der står for denne politik bærer ansvaret for, at titusinder for ikke at sige hundredtusinder af danskere som hver eneste dag må

grave i lommeulden for at finde penge til sig selv, kan konstatere, at skatterne har stjålet det hele og pengene er gået til disse lykkejægere og velfærdsflygtninge og kriminelle.

Så er jegovre i fru Elisabeth Arnolds bemærkning. Fru Elisabeth Arnold mente, at bemærkningerne til forslaget tangerede racisme. Jeg har tidligere været inde på, at jeg anser fru Elisabeth Arnold for at være ganske godt inde i dette stof. Det fastholder jeg. Fru Elisabeth Arnold ved også, at racisme er et spørgsmål om at skelne mellem folk efter deres race. Det, at nogle er kriminelle, det, at nogle er lykkejægere, og det, at nogle er velfærdsflygtninge, har intet som helst med deres race at gøre. Men uanset om det er en russer, om det er én fra Bosnien-Hercegovina, om det er en polak, eller om det er en iraner, der går ned og stjæler i butikken, er min harme nøjagtig den samme, eller for den sags skyld, hvis det havde været en tysker, en amerikaner eller en australier. Der er intet som helst belæg for at påstå, at dette har noget som helst at gøre med racisme. Det er et simpelt spørgsmål om, at vi ikke ønsker, at de udlændinge, der er gæster i det danske samfund, misbruger gæstfriheden ved at opfatte vore butikker som tagselvborde.

Så tilbage til justitsministeren. Justitsministeren har fra Folketingets talerstol gjort opmærksom på, at når lovgivningen er, som den er, og folk kommer hertil, så er justitsministeren forpligtet til at søge bevilling, og så må man bare bruge de penge, det koster, indtil lovgivningen bliver ændret. Og man stiller spørgsmålet til Fremskridtspartiet: Jamen hvad skal vi sige til de arme mennesker, der sidder ude i flygtningecentrene? Skal vi gå ud og sige til dem: Ja, nu er der ikke flere penge? Ja! På nøjagtig samme måde som tilbudet hende i Irma kun gælder, så længe lager haves, gælder tilbudet, om at komme til Danmark kun, så længe der er penge i kassen.

Hyor langt skal man gå i udplyndingen af den danske befolkning? For hvor mange milliarder kroner skal man optage lån for at afholde disse udgifter? Der er jo ingen, der vil sætte tal på. Vi er nu ved at være oppe på 13.000-15.000 mennesker, der kommer til Danmark. Justitsministeren forventer, at det bliver endnu flere til næste år. Bliet det 50.000 eller 100.000? Er det, når vi har modtaget en million mennesker om året, at man siger: Nu er det